47 8. maí **Brjef landshöfðingja** *til stiptsyfirvaldanna yfir Íslandi* **um lántökuleyfi handa Fjallaprestakalli.** — Samkvæmt tillögum yðar, herra amtmaður, og yðar, herra biskup, í brjefi, dagsettu 4. þ. m., vil jeg hjermeð veita samþykki mitt til þess að presturinn til Fjallaþinga, Þorvarður prófastur Þorvarðarson, taki 700 króna lán, sem þó eigi verður veitt úr landssjóði, uppá prestakallið, til þess að byggja á prestssetrinu Víðihóli baðstofu, er verði 10 álnir á lengd og 7 álnir á breidd, gegn því að lánið endurgreiðist með jöfnum afborgunum á 14 árum. Að öðru leyti er lán þetta hinum venjulegu skilyrðum bundið.

Þetta er yður til vitundar-gefið yður til leiðbeiningar og frekari birtingar.

48 14. maí

Reglugjörð

handa sóttvarnarnefndum.

Samkvæmt 5. gr. laga 6. nóvbr. 1902 um varnir gegn því að næmir sjúkdómar berist til Íslands er sett eptirfarandi reglugjörð handa sóttvarnarnefndum.

I. kafli.

Orðaskýringar og almenn ákvæði.

1. gr.

»Sóttvarnarlög« merkir í reglugjörð þessari lög nr. 34. 6. nóvbr. 1902 um varnir gegn því, að næmir sjúkdómar berist til Íslands.

Orðin »útlönd«, »skip«, »sóttgæzluskírteini«, »erlendar sóttir«, »heilbrigðisvottorð«, »sóttgæzlumaður«, »höfn«, »farangur«, »bannaður farangur« hafa þá merkingu, sem tilfærð er við hvert þeirra í 1. gr. sóttvarnarlaganna.

»Næmur sjúkdómur« hefir jafn víðtæka merkingu, sem í lögum 31. janúar 1896 um varnir gegn útbreiðslu næmra sjúkdóma.

2. gr.

Sóttvarnarnefndir skulu sjá um að sóttvarnarlögunum sje hlýtt, og ber þeim sjerstaklega að ganga ríkt eptir því:

1, að hvert það skip, sem kemur frá útlöndum hingað til landsins og ætlar að hafa samband við land eða við landsbúa, hafi meðferðis sóttgæzluskírteini frá brottfararstað sínum, og ef hann er utanríkis, skal skírteinið staðfest af hinum danska verzlunarfulltrúa þar á staðnum, en sje hann þar enginn, þá af yfirvaldi;

2, að ekkert aðkomuskip (sbr. 5. gr.) og ekkert fiskiskip frá öðru ríki (þó að það hafi heilbrigðisvottorð) hleypi ótilneytt mönnum eða farangri á land annarstaðar en á höfnum (sbr. 6. gr.);

3, að íslenzk skip taki ekki utan hafna án brýnnar nauðsynar við farangri úr utanríkisskipum, hvorki innan landhelgi nje utan;

4, að enginn án brýnnar nauðsynar leyfi inn í híbýli sín eða eigi nokkur náin mök við menn, er farið hafa utan hafna á land úr fiskiskipum utanríkis;

5, að aðkomuskip hafi ekki á höfnum mök við land, eða landsmenn við aðkomuskip, fyr en skipið hefir fengið heilbrigðisvottorð (sbr. 6. og 11. gr.); 48 14. maí.

6, að þeir, er brjóta á móti framangreindum ákvæðum, sje sektaðir samkvæmt 27. gr. sóttvarnarlaganna.

3. gr.

Sóttvarnarnefndir skulu leggja alla stund á að varna því, að erlendar sóttir berist til landsins.

Að því er snertir aðra næma sjúkdóma, skulu þær sjerstaklega hafa nánar gætur á því, að influenza, kighósti, hettusótt, taugaveiki og barnaveiki berist ekki á land og breiðist út.

4. gr.

Í hvert sinn er aðkomuskip leitar hafnar, eða skip, sem ætla má að sje aðkomuskip, skal sóttvarnarnefnd hafa gula veifu á stöng niður við sjó, þar sem hún vill að skipstjóri leggi að landi (sbr. 6. gr.).

II. kafli.

Almenn ákvæði um aðkomuskip.

5. gr.

Aðkomuskip er sjerhvert fljótandi far, sem hjer kemur að landi, ef það

1, hefur síðast lagt út frá útlöndum;

2, hefur á leið tekið við mönnum eða farangri frá öðru skipi, er síðast hefur lagt út frá útlöndum;

3, hefur á leið tekið við mönnum eða farangri úr fiskiskipi frá öðru ríki (sbr. 2. gr. 2, og 3,).

Er skipið aðkomuskip þar til er það hefur fengið heilbrigðisvottorð á íslenzkri höfn.

6. gr.

Þegar aðkomuskip vill hleypa mönnum eða farangri á land á höfn (sbr. 2. gr. 2,) og er eigi skylt að hafa uppi sóttvarnarveifu (13. gr.), þá skal skipstjóri einn manna ganga á land og fara beina leið til sóttgæzlumanns, sýna honum sóttgæzluskírteini skipsins, ef til er, og gjöra grein fyrir heilsufari manna á skipinu. Enginn annar maður má fara á land úr skipinu, ekki heldur hafnsögumaður, og enginn út í skipið úr landi eða frá öðrum skipum og engan farangur má setja á land, fyr en skipstjóri hefur fengið heilbrigðisvottorð hjá sóttgæzlumanni.

7. gr.

Nú kemur skipstjóri af aðkomuskipi til sóttgæzlumanns til að fá heilbrigðisvottorð, og skal þá sóttgæzlumaður heimta sóttgæzluskírteini skipsins og því næst semja skýrslu um skipið samkvæmt 1. sýnishorni; skal hann leggja fyrir skipstjóra þær spurningar, er þar standa, eða svo margar af þeim, sem við á í hvert skipti, og rita svörin út undan spurningunum. Sóttgæzlumaður skal geyma þessar skipaskýrslur og sjá um að þær ekki glatist.

48 14. maí

8. gr.

Ef sóttgæzluskírteini skipsins er í lagi (sbr. 2. gr. 1,) og þess eigi getið í því, að á brottfararstað skipsins hafi gengið neinn næmur sjúkdómur, og bera svör skipstjóra með sér, *að* í skipinu eru eigi menn, er hafa eða hafa á leiðinni haft sjúkdóma, er grunur geti leikið á að sjeu næmir, *að* skipið hefur ekki á leiðinni tekið við mönnum eða farangri úr öðru skipi, sem á hafa verið menn sjúkir af næmum sjúkdómi, þá skal sóttgæzlumaður tafarlaust veita skipinu heilbrigðisvottorð (2. sýnishorn).

Ef skipið hefur ekkert sóttgæzluskírteini, eða það eitt, sem eigi er löglegt, skal sóttgæzlumaður engu að síður að jafnaði tafarlaust veita því heilbrigðisvottorð, ef skipstjóri fúslega og hiklaust setur nafn sitt undir yfirlýsinguna á skipaskýrslunni (1. sýnishorn).

9. gr.

Ef svo ber til:

1, að þess er getið í sóttgæzluskírteini skipsins, að næmur sjúkdómur hafi verið á brottfararstaðnum;

2, að svör skipstjóra (sbr. 7. gr.) bera með sjer, að sjúkir menn eru eða hafa verið á leiðiuni á skipinu eða lík, og er um næman sjúkdóm að ræða, eða grunur á um að svo sje, t. d. vegna þess að sjúkdómurinn er eða hefur verið innvortis og honum fylgt sótthiti;

3, að skipið hefur á leiðinni tekið við mönnum eða farangri úr öðru skipi og er vissa fyrir eða grunur á um, að á því skipi hafi verið menn sjúkir af næmum sjúkdómi;

4, að skipið hefur á leiðinni tekið við mönnum eða farangri úr öðru skipi, sem enginn næmur sjúkdómur hefur verið í, en kemur frá stað, þar sem erlend sótt gengur (sbr. 13. gr.);

5, að grunur er á um að vottorð skipstjóra, það er ræðir um í 8. gr., sje eigi fulltryggilegt,

þá skal sóttgæzlumaður skipa skipstjóra að fara tafarlaust aptur út í skip sitt og gera honum jafnframt kunnugt, að hann fái ekki heilbrigðisvottorð fyr en læknir hafi rannsakað skipið. Nú er um opið skip að ræða og skulu þá skipverjar skyldir að halda kyrru fyrir á staðnum og hafa engin mök við annað fólk þar til er læknir kemur, nema brýna nauðsyn beri til.

Sóttgæzlumaður skal tafarlaust senda boð eptir hjeraðslækni; skal læknir koma svo fljótt sem verða má og rannsaka skipið og skipshöfnina og segja fyrir um, ef þörf gerist, hverrar varúðar skuli gæta, til þess að næmur sjúkdómur berist ekki á land og breiðist út. Ef þörf gerist, má fresta að veita skipinu heilbrigðisvottorð þangað til ráðstafanir læknis hafa verið framkvæmdar. Sje ekkert sóttvarnarhús á staðnum og telji læknir tormerki á að sóttkvía sjúklinga af skipinu, má vísa því með sjúklingana til næsta kaupstaðar, þó því að eins, að þeim sje eigi hætta búin af þeim flutningi.

Það er skylda læknis að gera sjer jafnan far um að haga sóttvarnarráðstöfunum sínum svo, að þær valdi skipinu sem minnstra tafa.

10. gr. 48

Þegar skip strandar, skal sá, er ræður fyrir björguninni, sjá um að far- 14. maí
ið sje eptir fyrirmælum 6.- 9. gr., að svo miklu leyti sem því verður við komið.

11. gr.

Herskip, sem hafa lækni, og gufuskip, sem fara reglulegar ferðir milli Íslands og annara landa eptir auglýstri áætlun, skulu njóta þeirrar tilslökunar á ákvæðum 6.—9. gr., sem landshöfðingi kann að veita þeim.

12. gr.

Ef rannsókn sóttgæzlumanns eða hjeraðslæknis leiðir í ljós að skipið á að hafa uppi sóttvarnarveifu (sbr. 13. gr.), þá skal sóttgæzlumaður skipa skipstjóra, að setja tafarlaust slíka veifu á skipið, og skal því næst fara með það eptir fyrirmælum næsta kafla hjer á eptir.

III. kafli.

Um skip, sem eiga að hafa uppi sóttvarnarveifu.

13. gr.

Aðkomuskip á að hafa uppi sóttvarnarveifu (gula veifu eða hvíta á framsigluhúni):

1, ef það kemur frá eða hefur á leið sinni haft viðskipti við stað, sem auglýsing er gefin út um af ráðherra Islands eða landshöfðingja samkvæmt 10. gr. sóttvarnarlaganna, þess efnis, að einhver erlend sótt gangi á staðnum eða á stöðum þar í nánd;

2, ef það kemur frá eða hefur á leið sinni haft viðskipti við stað, sem getið er um í sóttgæzluskírteini skipsins að erlend sótt gangi á;

3, ef það hefur ekki sóttgæzluskírteini og kemur frá stað eða hefur á leið sinni haft viðskipti við stað, sem skipstjóri veit að einhver erlend sótt gengur á, önnur en mislingar eða skarlatssótt;

4. ef það hefur á leið sinni átt mök — önnur en viðtal, munnlegt eða með merkjum — við skip, sem á eru eða hafa verið sjúkir menn eða dauðir, og vissa er fyrir eða grunur á, að um erlenda sótt sje eða hafi verið að ræða;

5, ef á því eru eða hafa verið á brottfararstað þess eða á leiðinni sjúkir menn eða dauðir, og ástæða er til að ætla, að um erlenda sótt sje eða hafi verið að ræða,

og skal þá skipið, er það kemur í landhelgi við Ísland, eða, ef það ætlar til íslenzkrar hafnar, undir eins og land er í sýn, draga gula sóttvarnarveifu upp á framsigluhúni, og ef gul veifa er ekki til á skipinu, þá hvíta veifu, og skal veifan vera uppi þangað til skipið er komið aptur út fyrir landhelgi, eða hefur tekið íslenzka höfn og fengið þar heilbrigðisvottorð.

14. gr.

Ef svo er ástatt fyrir skipinu, sem sagt er í 13. gr. 1—4, er skipinu frjálst að taka hverja höfn sem vill.

Sje aptur á móti svo ástatt, sem sagt er í 13. gr. 5, má skipið ekki leita hafnar annarstaðar en í einhverjum kaupstað landsins, nema það sje til neytt.

48 14. maí.

15. gr.

Nú kemur skip á höfn og hefur uppi sóttvarnarveifu og skal þá sóttgæzlumaður tafarlaust fara út að skipinu, en ekki upp í skipið; skal hann hafa gula veifu á bát sínum.

Sóttgæzlumaður skal leggja fyrir skipstjóra spurningar skipaskýrslunnar (1. sýnishorn), allar eða svo margar sem við á í hvert skipti, og rita hjá sjer svör skipstjóra.

Því næst skal hann skýra skipstjóra frá því, að hann megi engin mök eiga við land eða við önnur skip, en verði fyrst og fremst að bíða þess, að læknir rannsaki skipið.

Ef enginn læknir er á staðnum, skal sóttgæzlumaður gera skipstjóra það kunnugt og segja honum, hversu löng biðin muni verða, þar til er læknir geti komið, og láta hann vita hver höfn er næst, þar sem læknir er, og að honum sje frjálst að fara þangað, ef hann kjósi það heldur.

Sóttgæzlumaður skal í samráði við hafnsögumann vísa skipinu á örugt lægi, og má það ekki, ef gerlegt er, vera nær landi eða öðrum skipum, en nemi 100 föðmum.

Því næst skal sóttgæzlumaður tafarlaust gera boð eptir næsta lækni.

16. gr.

Nú er brýn nauðsyn að veita skipinu hjálp tafarlaust áður en læknir er kominn, og skal þá sóttgæzlumaður annast hjálpina, og skal hún, ef þess er kostur, veitt án þess, að nokkur maður fari á land úr skipinu eða úr landi út í skipið.

17. gr.

Ef um opið skip er að ræða skal sóttgæzlumaður, ef læknir er ekki á staðnum, að svo miklu leiti sem frekast er unt afkvía skipverja frá öðru fólki í sjerstöku húsi þar til er læknir kemur, og eru skipverjar skyldir að hlýða boðum hans.

18. gr.

Þá er læknir kemur skal hann nákvæmlega rannsaka skipið og alla þá sem á því eru, eða verið hafa (17. gr.).

Ef sóttvarnarlögin eru ekki til á skipinu skal læknir fá skipstjóra í hendur eitt eintak af þeim á móðurmáli hans, eða máli, sem hann skilur, ef þess er kostur.

A. *Um skip, sem engin erlend sótt hefir verið í á brottfararstað eða á leiðinni og engan bannaðan farangur hafa meðferðis.*

19. gr.

Ef læknir finnur engan mann á skipinu sjúkan eða dauðan af erlendri sótt og skipstjóri fúslega og hiklaust setur nafn sitt undir yfirlýsinguna á skipaskýrslunni (1. sýnishorn), og sje enginn bannaður farangur í skipinu, þá skal fara með skipið sem hjer segir, eptir því, um hverja erlenda sótt er að ræða:

1) *Pest, austurlenzk, kólera og gul hitasótt.* Ef liðnir eru frá því er skipið hafði síðast mök við sóttmengað bygðarlag eða skip 10 dagar, ef um pest

eða gula hitasótt er að ræða, en 5 dagar, ef um austurlenzka kóleru er að ræða, 48
þá skal tafarlaust veita skipinu heilbrigðisvottorð. 14. maí

Nú er þessi frestur ekki útrunninn og skal þá sóttvarnarnefnd sóttkvía skipið þar til er sá tími er liðinn, sem á vantar. Að þeim tíma liðnum skal veita skipinu heilbrigðisvottorð, ef enginn hefir sýkst á því meðan það var sóttkvíað.

2) *Bólusótt, blóðsótt, útbrotataugaveiki, mislingar og skarlatssótt.* Að öllum jafnaði skal tafarlaust veita skipinu heilbrigðisvottorð.

Nú telur læknir ástæðu til að ætla að einhver á skipinu sje smittaður af einhverri af hinum nefndu sóttum, og skal þá sóttvarnarnefnd sóttkvía skipið þar til er liðnir eru þeir frestir, er nú skal greina, frá því er það síðast hafði mök við sóttmengað bygðarlag eða skip:

Bólusótt	14 dagar	Mislingar	12 dagar
Blóðsótt	10 —	Skarlatssótt	8 —
Utbrotataugaveiki	12 —		

20. gr.

Ef einhver sýkist af erlendri sótt á skipi, sem sóttkvíað er samkvæmt 19. gr. eða eptirfarandi greinum, meðan skipið er í sóttkvíun, þá skal fara með það eptir fyrirmælum 25. gr.

B. *Um skip, sem engin erlend sótt hefir verið í á brottfararstað eða á leiðinni en hafa meðferðis bannaðan farangur.*

21. gr.

Ef læknir finnur engan mann á skipinu sjúkan eða dauðan af erlendri sótt og skipstjóri fúslega og hiklaust setur nafn sitt undir yfirlýsinguna á skipaskýrslunni (1. sýnishorn) en í skipinu er bannaður farangur, þá skal sóttvarnarnefnd láta sótthreinsa hinn bannaða farangur, en lóga því af honum, sem ekki verður sótthreinsað á skipinu; þá skal og sótthreinsa skipið sjálft, ef læknir telur nauðsynlegt, og að svo miklu leiti, sem honum þykir þurfa:

Því næst skal að jafnaði fara með skipið eptir fyrirmælum 19. gr.

22. gr.

Nú telur læknir ástæðu til að ætla að sóttkveikja hafi borist í skipverja úr hinum bannaða farangri, og skal þá sóttvarnarnefnd sóttkvía skipið, þar til er liðnir eru þeir frestir, er nú skal greina, frá því er sótthreinsun var lokið:

Pest	10 dagar	Blóðsótt	10 dagar
Austurlenzk kólera	5 —	Útbrotataugaveiki	12 —
Gul hitasótt	10 —	Mislingar	12 —
Bólusótt	14 —	Skarlatssótt	8 —

C. *Um skip, sem erlend sótt hefir verið í á brottfararstað eða á leiðinni*

23. gr.

Ef það kemur upp, að á skipinu hafa á brottfararstaðnum eða á leiðinni verið sjúkir menn eða dauðir, og er ástæða til að ætla, að um erlenda sótt hafi verið að ræða, þá skal ávalt sótthreinsa skipið og lóga bönnuðum farangri, þeim er eigi hefir verið auðið að sótthreinsa á skipinu.

48 14. maí Þvínæst skal að jafnaði sóttkvía skipið þar til er liðnir eru þeir frestir frá því er sótthreinsun var lokið, sem til eru teknir í 22. gr.

24.

Nú hefir skipið á brottfararstað eða viðkomustað sætt þeirri meðferð, sem til er tekin í 23. gr. og hefur enginn sýkst á því á leiðinni, og skal þá fara með skipið eptir fyrirmælum 19. gr.

D. *Um skip, sem á eru sjúkir menn eða dauðir af erlendri sótt.*

25. gr.

Nú kemur það í ljós við læknisrannsókn, að annaðhvort eru á skipinu sjúkir menn eða dauðir, og ástæða er til að ætla að um erlenda sótt sje eða hafi verið að ræða, og skal þá sóttvarnarnefndin annast um það, um leið og hún að öðru leyti heldur skipinu alveg afkvíuðu, 1. að sjúkir menn sjeu fluttir í sóttvarnarhús, og sje ekkert þess konar hús til á komustaðnum, skal skipinu vísað til einhvers kaupstaðanna, — 2. að lík sjeu flutt á land og jarðsett, — 3. að skipið sje sótthreinsað eins og með þarf, — 4. að lógað sje bönnuðum farangri, sem ekki er unt að sótthreinsa á skipinu, og 5. að allir ósjúkir skipverjar og farþegar sjeu einangraðir, annaðhvort úti á skipinu, eða í sjerstöku húsi á landi, þar til er liðnir eru frá því er skipið var sótthreinsað eða þeir fluttir á land þær tímalengdir, sem nefndar eru í 22. gr., eptir því um hverja sótt er að ræða.

E. *Um herskip.*

26. gr.

Ef skipið er herskip og læknir á því, þarf hjeraðslæknir ekki að skoða skipið, ef skipslæknir lætur honum í tje skýrslu um heilsufar á skipinu, og skal fara með slíkt skip sem hjer segir:

1. Ef engin erlend sótt hefir gengið á skipinu á brottfararstað þess eða á leiðinni, þá skal tafarlaust veita því heilbrigðisvottorð.

2. Ef einhver erlend sótt hefur gengið á skipinu á brottfararstað þess eða á leiðinni, þá skal veita skipinu heilbrigðisvottorð þegar liðnar eru þær tímalengdir, sem til eru teknar í 22. gr., frá því er síðasti sjúklingur var alheill eða andaðist og sótthreinsun skipsins var lokið.

3. Nú eru á skipinu sjúkir menn eða dauðir af erlendri sótt, og skal þá fara með skipið eptir meginreglum 25. gr.

27. gr.

Þær sóttvarnarreglur, sem herskipi eru settar samkvæmt 24. gr. og bygðar eru á skýrslu skipslæknis, skulu birtar foringja skipsins.

F. *Um skip, sem koma til að afla sjer nauðsynja eða fá skipun um ferð sína áfram.*

28. gr.

Lýsi skipstjóri yfir því, að hann sje kominn einungis til þess að afla sjer kola, eða vista, eða annara nauðsynja, eða fá skipan um ferð sína áfram, þá má hann heimta skipið undanþegið læknisrannsókn, ef hann gengst undir það

eptirlit, sem sóttvarnarnefnd telur þörf á að setja til tryggingar því, að erlend sótt berist ekki á land úr skipinu. 48 14. maí

Sóttvarnarnefnd skal jafnan hafa gát á því, að enginn maður og enginn farangur komi úr slíku skipi á land eða í önnur skip, og enginn maður úr landi eða af öðrum skipum komi upp í skipið.

G. *Um farþegaskip og óheilnæm skip.*

29. gr.

Þegar um skip er að ræða, sem ætluð eru til fólksflutninga, eða skip sem virðast vera afaróheilnæm vegna óþrifnaðar eða af öðrum ástæðum, getur sóttvarnarnefnd ákveðið, að með þau skuli fara eptir ákvæðum 25. gr., þótt önnur skilyrði fyrir því sjeu ekki fyrir hendi.

H. *Um nauðstödd skip.*

30. gr.

Þegar skip á að leita hafnar í kaupstað samkvæmt 14. gr., en hefur neyðst til að leita hafnar annarsstaðar, skal sóttgæzlumaður á þeim stað tafarlaust kalla saman sóttvarnarnefndina; ef lögreglustjóri hefur ekki aðsetur þar á staðnum, skal sóttgæzlumaðnr einnig gjöra honum aðvart. Skal fara með skipið samkvæmt ákvæðum undanfarinna greina, að svo miklu leyti, sem unt er, og svo fljótt sem verða má skal vísa skipinu til næsta kaupstaðar, og láta læknir fara á því, ef þörf gjörist.

I. *Um opin skip.*

31. gr.

Ef opið skip hefur á leið sinni átt mök — önnur en viðtal — við skip, sem á eru eða hafa verið sjúkir menn eða dauðir, og vissa er fyrir eða grunur á, að um erlenda sótt sje eða hafi verið að ræða, þá skal jafnan einangra skipverja í sjerstöku húsi á landi þar til er liðnar eru þær tímalengdir, sem til eru teknar í 22. gr., frá því er þeir síðast höfðu mök við hið sóttmengaða skip.

Ef einangrun í sjerstöku húsi verður með engu móti við komið, skal í þess stað komu dagleg læknisskoðun um jafnlangan tíma.

Að öðru leyti skal fara með skipið og skipshöfnina samkvæmt meginreglum 19.—25. gr.

K. *Strönduð skip.*

32. gr.

Um strandað skip, bannaðan farangur á því og skipverja gjörir næsta sóttvarnarnefnd eða lögreglustjóri þær ráðstafanir, er með þarf, að svo miklu leyti, sem auðið er, samkvæmt ákvæðum undanfarinna greina.

Reki skip á land eða bannaðan farangur, sem ætla má að sje frá stað, þar sem pest gengur, skal það látið kyrt liggja, eptir að því hefur verið bjargað undan sjó með mestu varkárni, þangað til lögreglustjóri hefur látið fram fara rannsókn og ákveðið, hvernig með það skuli fara. Ef telja verður hið bjargaða sóttmengað, skulu björgunarmenn einangraðir á hæfilegan hátt samkvæmt meginreglum undanfarinna greina.

48 14. maí

IV. kafli.

Um vottorð, skýrslur o. fl.

33. gr.

Hvert það skip, sem afgreitt er hjer á landi, á heimtingu á að fá hjá sóttgæzlumanni skírteini um það, hvort nokkur erlend sótt eða annar tilgreindur næmur sjúkdómur gangi á brottfararstaðnum eða í grenndinni.

Í þessu skírteini skal ekki tilgreina aðra næma sjúkdóma en þá, sem vörn er sett við samkvæmt lögum 31. jan. 1896 um varnir gegn útbreiðslu næmra sjúkdóma. Ef sóttgæzlumaður er í vafa um, hvort hann á að tilgreina í skírteininu nokkurn næman sjúkdóm, þá skal hann snúa sjer til hjeraðslæknis.

Ef engin erlend sótt eða annar næmur sjúkdómur, sem vörn er sett við, gengur á staðnum eða í grenndinni, þá skal orða skírteinið eptir 3. sýnishorni.

Nú gengur einhver slíkur sjúkdómur á staðnum eða í grenndinni, og skal þá orða skírteinið eptir 4. sýnishorni.

34. gr.

Hver sá, er sóttkvíaður hefur verið, á heimtingu á eptir afstaðna sóttkvína að fá vottorð um það, og skal orða slíkt vottorð eptir 5. sýnishorni.

Skipstjóri á heimtingu á sams konar vottorði fyrir skip sitt, þegar sóttkvíun þess er löglega afstaðin, og skal orða það vottorð eptir 6. sýnishorni.

35. gr.

Ef sjúklingar með erlenda sótt eru fluttir á land af skipi, skal sóttvarnarnefnd svo fljótt sem verða má skýra landshöfðingja frá komu sjúklinganna og ráðstöfunum sínum gegn útbreiðslu sóttarinnar; skal senda hraðboða, ef brýna nauðsyn ber til.

36. gr.

Í janúarmánuði ár hvert skal sóttvarnarnefnd senda landshöfðingja skýrslu fyrir liðna árið um aðkomuskip og næma sjúkdóma á þeim. Skal semja þær skýrslur eptir 7. sýnishorni.

37. gr.

Reglugjörð þessi öðlast gildi 1. júlí 1903.

Reykjavík 14. maí 1903.

Landshöfðinginn yfir Íslandi

Magnús Stephensen.

Jón Magnússon.

Skipskýrsla nr. árið 19

48

14. maí

Nafn skipsins	{Gufuskip / Seglskip / Opið skip}	Fór frá	d. mán. 19
Stærð skipsins		Kom við í fór þaðan	d. mán. 19
Skipstjóri:		Hafði á leið mök við skipið	d. mán. 19
Útgerðarmaður:		Kom hingað til	d. mán. 19
Eigandi:		Fekk heilbrigðisvottorð	d. mán. 19
Lögmætt sóttgæzluskírteini?		Fór hjeðan	d. mán. 19
Vöruskrá?			

I. *Hefir nokkur verið veikur á skipinu á brottfararstað þess eða á leiðinni?*
   a. Hve margir?
   b. Hvaða sjúkdómur?
   c. Innvortis sjúkdómur samfara sótthita?

II. *Hefir nokkur dáið á skipinu á brottfararstað þess eða á leiðinni?*
   a. Hve margir?
   b. Af hvaða orsök?

III. *Vitið þjer til þess, að pest, austurlenzk kólera, bólusótt, blóðsótt, útbrotataugaveiki, eða gul hitasótt gengi á brottfararstað yðar eða viðkomustöðum?*

IV. *Hafið þjer tekið við mönnum eða farangri úr nokkuru skipi á leiðinni?*
   a. Gekk nokkur af áðurgreindum sjúkdómum (III) eða mislingar, eða skarlatssótt, eða nokkur annar næmur sjúkdómur á því skipi?
   b. Hvað hjet skipið og hvaðan var það?
   c. Hvaða dag hittuð þjer það?

Yfirlýsing

Undirritaður skipstjóri á skipinu lýsi yfir því upp á æru mína og samvizku, að á skipinu eru ekki og hafa ekki verið, hvorki á brottfararstað þess eða á leiðinni neinir sjúkir menn, sem grunur geti leikið á um að hafi eða hafi haft næman sjúkdóm, eða lík manna, sem dánir sjeu úr slíkum sjúkdómi.

d. mán. 19

Skoðaði læknir skipið?
Fann hann næman sjúkdóm á því — hvaða sjúkdóm?
Hve margir voru sjúkir?
Voru sjúklingarnir sóttkvíaðir?
Var skipið sótthreinsað?

Athugasemdir:

48 14. maí **2. sýnishorn.**

Heilbrigðisvottorð.

Sóttvarnarnefndin í
gerir kunnugt:

Samkvæmt lögum 6. nóv. 1902 um varnir gegn því, að næmir sjúkdómar berist til Íslands, er ekkert því til fyrirstöðu, að skipið skipstjóri hleypi í þessari ferð sinni mönnum eða farangri í land á íslenzkum höfnum.

dag mán. 19

sóttgæzlumaður.

Veitt ókeypis.

---

3. sýnishorn.

Sóttgæzluskírteini.

Sóttvarnarnefndin í
gerir kunnugt:

Skipið , skipstjóri sem kom hingað frá og ætlar hjeðan til er ferðbúið í dag dag mán. 19

Hjer á staðnum og í grenndinni gengur hvorki pest, austurlenzk kólera, bólusótt, blóðsótt, útbrotataugaveiki, gul hitasótt, nje nokkur önnur hættuleg farsótt.

dag mán. 19

sóttgæzlumaður.

Veitt ókeypis.

---

4. sýnishorn.

Sóttgæzluskírteini.

Sóttvarnarnefndin í
gerir kunnugt:

Skipið , skipstjóri , sem kom hingað frá og ætlar hjeðan til er ferðbúið í dag dag mán. 19

Hjer hefur gengið síðan dag mán. 19 Á síðustu 10 dögum hafa sýkst og á sama tíma hafa dáið af þessum sjúkdómi.

Hjer á staðnum og í grendinni gengur engin önnur hættuleg farsótt.

dag. mán. 19

sóttgæzlumaður.

Veitt ókeypis.

5. sýnishorn.

48
14. maí

Vottorð um afstaðna sóttkvíun

handa

Sóttvarnarnefndin í
gerir kunnugt:

sem kom hingað með skipinu
frá dag mán. 19 hefur verið hjer í sóttkvíun í daga samkvæmt lögum 6. nóv. 1902 um varnir gegn því, að næmir sjúkdómar berist til Íslands, vegna

Með því að sóttkvíun hans (hennar) er afstaðin, er honum (henni) frjálst að fara hvert sem hann (hún) vill hjer á landi.

dag mán. 19

sóttgæzlumaður.

Veitt ókeypis.

---

6. sýnishorn.

Vottorð um afstaðna sóttkvíun

handa

skipinu
skipstjóri
Sóttvarnarnefndin í
gerir kunnugt:
Skipið skipstjóri
sem kom hingað frá
dag mán. 19 , hefur verið hjer í sóttkvíun í daga samkvæmt lögum 6. nóv. 1902 um varnir gegn því, að næmir sjúkdómar berist til Íslands, vegna

Með því að sóttkvíun skipsins er afstaðin, er ekkert því til fyrirstöðu samkvæmt nefndum lögum, að það í þessari ferð sinni hleypi mönnum eða farangri í land á íslenzkum höfnum.

dag mán. 19

sóttgæzlumaður.

Veitt ókeypis.

7. sýnishorn.

Ár 19

Skýrsla um aðkomuskip á höfn og næma sjúkdóma á þeim:

Aðkomu-skip.	I. Skip, er síðast hafa lagt út frá útlöndum.										II. Skip, er tekið hafa við mönnum eða farangri úr skipum, er síðast hafa lagt út frá útlöndum, eða úr fiskiskipum frá öðru ríki.				Athugasemdir.
	frá Danmörku		frá Noregi		frá Englandi		frá Frakklandi		Frá öðrum löndum		útlend skip		íslenzk skip		
	heilbrigð	sóttmeng.	heilbrigð	sóttmeng.	heilbrigð	sóttmeng.	heilbrigð	sóttmeng.	heilbrigð	sóttmeng.	heilbrigð	sóttmeng.	heilbrigð	sóttmeng.	
Gufuskip															
Seglskip															
Opin skip															
	Heilbrigð skip ..... Sóttmenguð skip ..... Samtals ..										Heilbrigð skip... Sóttmenguð skip. Samtals....				

Nafn sjúkdómsins	Tala sjúklinga	Heiti skipsins	Gufuskip Seglskip eða opið skip	I. Brottfararstaður skipsins í útlöndum	II. Nafn og brottfararstaður þess skips, sem mök voru átt við	Komudagur	Voru sjúkl. sóttkvíaðir?	Var skipið sótthreinsað?	Breiddist sjúkd. út?	Athugasemdir.